

ODTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ KİM ÇALIŞMA GRUBU ÖĞRENCİ DANIŞMANLIĞI PROGRAMI

"*BİZİM BÖLÜM BULUŞUYOR*" No:5

BİLGİSAYAR MÜH. BÖLÜMÜ, 28.04.2002

**Ses kayıtlarını çözümleyen
DİLEK ERGEÇEN (CENG'85) ve GÖKBEN UTKUN'a (CENG'96)
çok teşekkür ediyoruz.**

Konuşmaların Tam Metni

Nurhan Koral

KİM Çalışma Grubunun, bu çalışmayı koordine eden grubun gönüllülerindenim. Şu anda birarada bulunma nedenimiz geçen yıl başlattığımız ve adını Öğrenci Danışmanlığı koyduğumuz bir projenin yan etkinliği. Aramızda mezun arkadaşlarımızdan bu projede danışman olarak gönüllüsü olarak yer alanlar var. Öğrenci arkadaşlarımdan da, bilmiyorum davet etmiştik ama hepinizi ismen tanıyamadığım için, 7 Bilgisayar Müh. Öğrencisi de bu projede yer alıyor. Bu Bizim Bölüm Buluşuyor etkinlikleri de öğrenci danışmanlığının yan bir etkinliği. Ben sözü uzatmadan sadece bu projenin amacından sizi bilgilendirmek istiyorum. ODTÜ'nün geniş bir camia fakat genişliğine rağmen birbiriyle iletişimi zayıf ve birbiriyle yeterince fırsat işbirliği yapmayan bir toplum olduğunu gözlüyoruz ve KİM Çalışma Grubu olarak bu amaca hizmet etmek üzere biryerden başlayalım dedik ve Öğrenci Danışmanlığı Projesini başlattık. Amacımız ODTÜ'nün çok geniş bir camia olarak daha öğrenciyken mezunları tarafından o öğrencilere ulaşması. Çünkü birkaç yıl sonra sizler de mezun tarafına katılacaksınız ve yıllar boyu o tarafta kalacaksınız , öğrencilik normalde 4-5 yılda biten bir olay. Dolayısıyla birbirimizi şimdiden tanıyalım ve birbirimize şimdiden bilgilerimizi aktarmaya çalışalım dedik ve sırayla buluşuyoruz. Bugüne kadar Ekonomi, İşletme, Elektrik ve Elektronik Bölümleriyle buluştuk.5. Buluşmayı da sizlerle yapıyoruz ve sanırım artık sezonun son buluşması olacak. Çünkü bildiğim kadarıyla Mayıs ayı öğrenciler için çok hareketli ve ardından da finaller var. Artık Eylülde devam edecek bu aktivite. Ben şimdi mezun arkadaşlara sırayla mikrofonu vereceğim , mikrofon önemli çünkü ses kaydı yapılıyor, bu çalışmaların hepsinde bütün konuşmalar kaydedildi ve sonra aramızdan gönüllü olan kişiler tarafından deşifre edildi, çünkü hepimiz kendi yaşımla kavruluyoruz. Bunların deşifresi derneğin web sitesine yükleniyor ve bugün burada olmayan diğer mezun ve öğrenciler web sitemizden bu bilgilere ulaşabiliyor ve burada bir arşiv oluşuyor. Onun için lütfen herkes söz aldığı anda önce ismini söyleyin kayıtlarda bize yardımcı olması için ve şu anda ne iş yaptığınızı kısa bir şekilde tanıtırın.

Şule Deveci (83 mezunu)

İlk olarak Aselsan'da başladım işe. Eximbank ve şu anda Altay Kolektif'te Üretim Müdürü olarak çalışmaktayım, yurtdışına özel bir proje yazıyorum.

Gülin Onat Bayır (92 Mezunu)

Ute Holding'de ve şu anda da Merkez Bankası Eğitim Müdürlüğünde çalışıyorum. İnternet tabanlı eğitim üzerine çalışıyorum. ODTÜ sonrası Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitim Teknolojisinde uzaktan eğitim üzerine master ve doktora yaptım.

Dilek Ergeçen (85 Mezunu)

IBM Turk'te çalışıyorum. Daha önce MNG'de ve Holmes and Narver diye bir Amerikan şirketinde çalışmıştım. Şu anda yaptığım iş IBM'in Satış sonrası destek bölümünde yazılım destek uzmanlığı. Şimdilik bu kadar..

Cevat Şener (89 Mezunu)

Bölümümüzde öğretim görevlisi olarak çalışıyorum.

Onur Tolga Şehitoğlu (92 Mezunu)

Bölümde doktora devam ediyorum. Bu sene mezun olacağım. Öğretim üyesi olarak çalışıyorum.

Güneş Erkal (2001 mezunu)

Bölümde araştırma görevlisi olarak çalışıyorum.

Zeki Sagay (81 Mezunu)

79 Elektrik ve 81 Bilgisayar mezunuyum. Masterımı Bilgisayar da yaptım. 84'e kadar bölümde ders verdim. 84'te bölümden ayrılıp MNG'ye geçtim , halen ordayım.

Can Kültür (96 Mezunu)

Hastane Bilgi Sistemleri , hasta takip sistemleri üzerine çalışıyorum. Uzaktan eğitim ve bilgisayar teknolojileri üzerine master yaptım.

Gökmen Utkun (96 mezunu)

98 yüksek lisans mezunuyum. Şu anda Oracle'da eğitim bölümünde çalışıyorum.

Sedat Zencirci (90 mezunu)

İlk MKE'de işe başladım. 96 yılından beri de Oracle'da çalışmaktayım.

Mehmet Yavuz (90 mezunu)

Kamu kuruluşları ve özel sektörde değişik yazılım projelerinde çalıştıktan sonra 5 senedir Oracle'da teknik destekte çalışıyorum.

Atilla Elçi

Ben Bilgisayar Müh. Bölümü mezunu değilim ama o bölümün Bölüm Başkanlığı'nı yaptım bir zaman, o nedenle burdayım. 70 Elektrik mezunuyum. Kısa bir PTT Genel Müdürlüğü sistem çözümleyici çalışmam var. O zaman sistem çözümleyici ünvanı olmadığı için Elektrik Müh/Sistem Çözümleyici gibi bir ünvan uydurmuşlardı. O zaman PTT'de Bilgi İşlem Merkezi de yoktu, kuruluşunun ilk çalışmalarını biz yapmıştık. Sonra ABD'de Bilgisayar Bilimleri dalında master, doktora yaptım, döndüm. ODTÜ Bilgisayar Müh'e öğretim üyesi olarak geldim. Birkaç dönem Bölüm Başkan Yardımcılığı, Bilgi İşlem Merkezi Yöneticiliği, bir dönem Bölüm Başkanlığı yaptım. Sonra Birleşmiş Milletler ile tanışıp yurtdışında yaklaşık 13 yıl kadar çeşitli ülkelerde bilişim projeleri kurma, yönetme, yürütme çalışmalarında bulundum. 97 de Türkiye'ye döndüm. Bu kez kendim bir ufak şirket kurdum birkaç ortağımızla, internet, bilgi işlem, web tabanlı uygulama üzerine çalışıyoruz daha çok. Son bir yıldır da iki yıl önce kurduğumuz Haliç Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Başkanlığı yapıyorum. Orada da hem bölümü yenilemek , kalkındırmak hem de yeni birşeyler oluşturmak düşüncesiyle biraz da hayır işi diye girdim. Haliç Üniversitesi Lösemili Çocuklar Vakfının kurduğu bir üniversite. Haftada bir gün en azından İstanbul'a gidip geliyorum. O arada da yarım gün Başkent Üniversite'sinde lisansüstü ders veriyorum. Bunun dışında kalan zamanlarda Nurhan hanımın düzenlediği toplantılara katılıyorum.

Nurhan Koral (öğrencilere doğru)

Normalde sizin sayınız bütün şu sandalyeler dolu olsaydı zaman açısından böyle bir lüksümüz olmadığı için lütfen kendinizi tanıtır mısınız demeyecektim ama şu anda böyle eşit sayıda olduğumuz için arkadaşlarımız kimlere karşı konuşuyorlar, nasıl bir kitle var burada onu da çok kısa bir şekilde bilmek isteyeceklerdir diye düşünüyorum. Lütfen kaçınıcı sınıfta olduğunuzu ve bu toplantıya neden geldiğinizi çok kısa bir şekilde ifade eder misiniz.

Merhaba, ben **Ömer Emre Tokgen, 4 sınıf öğrencisiyim**. Bu toplantıya gelirken yarından sonra başımıza neler gelecek öğrenmek için geldik daha çok, çünkü bu yollardan daha önce geçmiş insanlar var karşımızda , bir de birkaç talebimiz olacak daha sonra.

Merhaba, ben **Ufuk Yüce, 4 sınıf öğrencisiyim**. Benim Vişnelik'e geliş amacım , 4 yıldır ilk defa geliyorum buraya. Toplantıya katılım amacım ise yani 4 yıl okuduktan sonra mezunlardan kimseyi göremiyorum doğrusu, insanlar yavaş yavaş bir yerlere gidiyorlar kimseyle ilişkimiz olmuyor. Yani insanlar mezun olduktan sonra ne yapıyor. Sektöre yani hayata atıldıkları zaman nasıl bir ortam içerisindeler , onu merak ettiğim için buraya geldim.

Adım **Erkin Bahçeci, 4 sınıf öğrencisiyim**. Buraya geliş amacım mezunlarımızın deneyimlerinden bir nebze olsun neler yaptıklarını öğrenebilmek.

Merhaba, ismim **Didem Özçiçek , 3 sınıf öğrencisiyim**. Benim geliş amacımda mezunlarımızın deneyimlerini öğrenmek ve iş hayatı ile okul hayatı arasında ne gibi benzerlikler var onu merak ediyorum.

Merhaba adım **Kemal Taşkın, 3 sınıf öğrencisiyim**. Açıkcası arkadaşların buraya geliş amaçlarını söylediğinde bende düşündüm neden geldim diye, tanışmak için diyeceğim. Bu kelime birçok şeyi açıklıyor , başka birşeyde gelmiyor aklıma.

Merhaba ben **Didem Peker, 4 sınıf öğrencisiyim**. Buraya geliş amaçlarımdan biri mezunlarla tanışmak, ikincisi de sektöre girmeye aday insanlardan biri olarak şunun şurasında iki ay kaldı çünkü, sektörden neler beklemeliyim , bunlar hakkında bilgi almak.

Merhaba **Esin Saka, 4 sınıf öğrencisiyim**. Neden buraya geldik çünkü mezun olan ODTÜ Bilgisayar Mühendislerinin nerelerde olduğunu merak ettik. Onlarla tanışmak istedik. Açıkcası ben daha kalabalık bir grup bekliyordun. Bunun yanında ben Bilgisayar Topluluğunda çalışıyorum ve daha önce çalışan insanların da burada olabileceklerini tahmin etmiştim, onlarla iletişime geçmek istiyoruz. Onlara yaptığımız güzel şeyleri bildirmek istiyoruz. Bu nedenle onlarla da bağlantı kurabilmek için burdayım.

Merhaba ben **Yasin Avcıbaşı, 4 sınıf öğrencisiyim**. Pek yakında içine karışacağım bu camiada bizden neler beklenecek ve biz onlardan neler beklemeliyiz öğrenmek için burdayım. Mezunlarımızdan bazılarına gözlerimiz aşına ama tanışmak yine de iyi olur.

Ben **Çağrı, 2 sınıf öğrencisiyim**. Herkes ne yapıyor diye merak ederek geldim.

Adım **Hakan Ceylan, 2 sınıf öğrencisiyim**. Ben de ilerde ne olup bitiyor onu öğrenmek için geldim.

Arda Kurt, 4 sınıf öğrencisiyim. Buraya geliş sebebim buradaki arkadaşlarımla aynı, ikincisi de toplantıdan sonra açıklayacağımız küçük bir rica.

Adım **Ayça Aksu, 4 sınıf öğrencisiyim**. Ben de mezunlarımızın nasıl insanlar olduğunu neler yaptığını merak ettiğim için geldim.

Orhan Aksoy, 2 sınıf öğrencisiyim. Buraya arkadaşlar geldiği için geldim.

Orkun Koşucu, 3 sınıf öğrencisiyim. Hayatımı şansa bırakmamak için geldim.

Adım **Engin Doruk, 3 sınıf öğrencisiyim**. Daha önce hiç mezun görmemişim.

Adım **Fatih Orhan, 4 sınıf öğrencisiyim**.

Adım **Emre Yalçınkaya** , pazar gününü değerlendirmek için geldim.

Nurhan Koral

Çok teşekkür ediyorum. Aslında arkadaşımızın esprili bir şekilde belirttiği hiç mezun görmemiştik sözü bir eksikliği gösteriyor ve biz de bu yüzden bu tür toplantılar düzenlemek istedik ve mezunlar derneği olarakta durumdan kendimize vazife çıkardık. Tabi bölüm sayısı da çok fazla olduğu için, üniversitemizde 37 lisans bölümü var, bunların hepsine ulaşmaya çalıştığımızda, bir sömestirde 5 bölüm yapabildiğimize göre tekrar size dönene kadar epey bir zaman geçecek gibi görünüyor. Niyetimiz bunun hoş birşey olduğunu bölümlere göstererek bölümlerin kendi içlerinde buna sahip çıkmalarını sağlamak, mezunlarıyla öğrencilerini biraraya getirecek organizasyonlar yapılmasını sağlamak. Endüstri Müh. Bölümü okuldaki tek örnek olarak 10 yıldır bunu yapıyor. Bir seminer dersi niteliğinde ve ayda birkaç mezunlar öğrencilerle sohbet ediyorlar. İşletme bölümü de başlatmak üzere. Mezunların iş hayatına başladıktan sonra tecrübeleriyle bölümleri geri beslemeleri bölümler açısından da yararlı oluyor. Mezunlarla ilişkiler bu anlamda da üniversitemiz için çok değerli. Öğrenci arkadaşlarım kendilerini tanıtırken bir takım sorularını da sizlere yönlendirdiler. Toparlamak için, iş hayatına geçtiğinizde farklılıklar nelerdi, ne gibi zorluklarla karşılaştı, bu konuda konuşmak isteyen varsa başlayabiliriz. Kim söz almak ister.

Zeki Sagay

Nurhan zor bir soru sordu, benim ilk hatırladığım, üniversite bitmeye yakın dışarda ne yapacağım, üniversite daha güzel diye düşünerek 84'e kadar üniversitede kalmayı başardım. Daha sonra YÖK geldi ve üniversiteden ayrıldım ve özel sektöre geçtim. İş hayatına ilk başladığım zamanlarda farketmiş şey iletişim zorluğu oldu. Dışarıya çıktığınız zaman siz de bunu göreceksiniz, çok ciddi bir iletişim problemi yaşıyorsunuz. İnsanlar sizi anlamıyor, siz de insanları anlamıyorsunuz, siz birşeyler anlatmaya çalışıyorsunuz ama terminoloji birliği sağlayamıyorsunuz, şu eksikliği ortaya çıkarmıştı bu, üniversitedeyken mutlaka iletişim becerilerinizi artırmaya çalışmalısınız. Yani bölüm dışına çıkıp sosyal faaliyetlere katılmalısınız, çünkü bir kural var, bu sözü çok seviyorum o yüzden her toplantıda söylüyorum, sizin bildikleriniz anlatabildiklerinizle sınırlıdır. Çok şey bilebilirsiniz ama bunları paylaşmayı becerebildiğiniz süreçte bildiklerinizin bir önemi var, dinlemeyi öğrenmek lazım ve ekip içinde çalışmayı öğrenmek lazım. Okul içinde verilenlerde eksik olan birşey var, çok bireysel yetişiyor olmamız. O curve sistemi, o yarış, ekip çalışmasından uzaklaştırıyor.

Ekip içerisinde birlikte ileriye gitmek bireysel ileriye gitmekten çok daha kolaydır, çünkü insanlar o zaman sizi daha çok severler, paylaşmayı bilmek çok önem kazanıyor, bu yüzden sizlerin şu anda yapması gereken iletişim becerileri ile ilgili çalışmak. Hiç mezun görmedik dediniz ama bundan sonra çok göreceksiniz çünkü bizden 70000 tane var, ve çoğumuz da oldukça iyi yerlere geldik, biz bizleri çok seviyoruz. Dışarıya çıktığınızda destek bulacaksınız, ODTÜ Mezunları Derneği ile yakın ilişkide olmanız da önemli bence, hayata başlarken bizden destek göreceksiniz, bunu talep edin.

Cevat Şener

Mezunlarla öğrencileri biraraya getirme işi bizde de var, benzer bir uygulama son sınıfta bizde de var, ama yoğunluk olarak çok olduğunu sanmıyorum. Mezun arkadaşlarıma da sesleniyorum, bu kapımız her zaman açık, onlar da bizimle irtibat kurabilirler, 4 sınıftaki arkadaşlarla yaptığımız bu derste. Biz mezunlarımızla öğrencilerimizi nasıl biraraya getirsek diye düşündük, belki biliyorsunuz, her sene tekrarlanan mezunlar gününde ODTÜ'de bölümlerde buluşuyoruz. Bu toplantıya öğrencilerimizi de mi alsak yoksa mezunlarımızı öğrencilerin katıldığı bir toplantıya mı davet etsek diye düşündük ama henüz karar veremedik. Geleneksel şarap gecemize mezunları davet etmek veya mezuniyetten sonra bölüm bahçesindeki partiye mezunları çağırmak gibi düşüncelerimiz var. Mezun olan arkadaşların derslerin içeriği ile bize geri besleme yapması çok doğru, yaklaşık 3 senedir çalışan bir kurulumuz var, mezun arkadaşlarımızdan oluşuyor. Senede en az bir kez biraraya gelip bizim bölüm başkanlığına sektörün ihtiyaçlarına göre geri beslemede bulunuyorlar. Tümüyle kopuk değil ama yüzyüze görüşmeyi başaramadık.

Dilek Ergeçen

Biz okurkenki bilgisayar teknolojisi ile şimdiki teknoloji çok farklı. Biz delikli kartlarla çalışırdık. Kart okuyucuya verirdik programları ve batch processing olurdu, buradaki bazı arkadaşlarımız biliyorlar, biz ancak 4 sınıftayken terminal nedir gördük, terminalde randevu alarak çalıştık, terminal dediklerimiz sizin belki bilmediğiniz yeşil ekranlar, şimdi birçok yerde yok yeşil ekranlar. Herkes PC'lerle Unix'le çalışıyor. Sizin dersleriniz de bu konular üzerindedir, belki de mainframe, host nedir hiç duymadınız bile, biz o zamanlar host'la çalışıyorduk. Ben hala host'la çalışıyorum o da başka bir konu ama, hani asıl dışarıda hala mainframe'ler var. Birçok bankada, devlet kuruluşunda mainframe'lerle çalışılıyor. Benim gördüğüm, ben IBM'de müşteri tabanlı çalıştığım için görüyorum, yeni mezun arkadaşlar mainframe üzerinde pek çalışmak istemiyorlar. Eğer Türkiye'de çalışmayı düşünüyorsanız, hedefiniz yurtdışı değilse şu anda sektörün bir kısmı da mainframe'de çalışıyor. Tabi PC ve unix tabanlı sistemlerin dışında. Ben ilk mezun olduğumda Zeki beyin yanında çalışmaya başlamıştım ve bizden başka da kimse olmadığı için çalıştığımız ortamda pek iletişim problemi olmamıştı, bir sene sonra onun yanından ayrılmak zorunda kaldım başka bir işe geçtim, dediği gibi dışarıda iletişimde birçok şey eksik kalabiliyor. Söylemek istediklerinizle anladıkları pek örtüşmüyor ilk başlarda ama zamanla o beceriniz de gelişiyor. Ayrıca ne yapmak istediğinizi, hedefinizi koymanız da çok önemli. Teknik bazda mı çalışmak istiyorsunuz, nereye kadar teknik çalışmak istiyorsunuz, bizim ülkemizde şu anda gördüğüm kadarıyla çok satış bazlı çalışan var, yani bizim bölümden mezun olup da satış bazlı çalışan çok insan var, tamam teknik bilgisini de kullanıyor ama bunu da satış yapmak için kullanıyor. Büyük firmalarda IBM gibi, Oracle gibi, Microsoft gibi, maalesef ki Türkiye bir şeylerin geliştirildiği bir ortam değil, teknolojiyi getiriyoruz ve birilerine sunmaya çözüm oluşturmaya çalışıyoruz.

Hedefinizi belirlerken, tabi ilk birkaç sene sizin için de bir iş tecrübesi olacak, belki de siz de bölümde kalmayı, üniversite hayatına devam etmek isteyeceksiniz. Ankara'da kalmak isteyenler için maalesef Ankara bilgisayarlar için iş imkanı çok olan bir yer değil. Bilgi İşlem piyasası Türkiye için İstanbul'da. Ankara'da birkaç büyük yer var; Merkez Bankası, Hazine, Halkbank, Vakıfbank gibi birkaç büyük kuruluş var. İstanbul'da mali krizden sonra bilgisayarlar arasında da işsiz kalanlar oldu ve bu da piyasayı çok etkiledi. Benim söylemek istediklerim şimdilik bu kadar, sormak istedikleriniz olursa beklerim.

Nurhan Koral

Dilek çok güzel bir çerçeveden girdi, buradan devam edebilirsek eğer iyi olacak

Atilla Elçi

Ben Elektrik 3 teyken çok hayret ettiğim bir ders vardı; mektup yazma dersi. İngilizce communication: mektup, özgeçmiş yazma, bunları sunma becerileri veren bir ders vardı, ve bu dersi Elektrik Müh'den birisi veriyordu. Ben şahsen bu kalıp mektuplardan mezuniyet sonrası çok yararlandım. Ben yıllar sonra öğretim üyesi olarak bölümde çalışırken de bu tür derslere ihtiyaç olduğunu hep savundum. Şahsi gayretimle Programlama stili ve psikolojisi diye bir ders verdim. Sonraları o konu programlama konularında önceden tahmin ve iş gücü tahminiyle projeye yansıyan maliyetlerin hesaplanmasında kestirim methodlarına kadar gelişti, şu anda proje tasarımlarında genellikle kullanılıyor. İş hayatında istemeden de olsa bazı iletişimsizliklere neden olacağınızı kabul etmeniz lazım. Önemli olan ne istediğinizi açık olarak bilmek. Başımından geçen bir olayı size anlatayım. PTT de o zamanlar faturalar daktilolarda yazılıyordu ve yetişmiyordu. Biz yeni makina alalım diyoruz ama paramız yok diyorlar biz de iki vardiya çalışın diye önerdik ama baktık ki durum

daha vahim olmuş. Neden diye incelediğimizde aynı iş gücünü ikiye bölüp kullandıklarını gördük. Evet böyle...İster istemez böyle şeylerle karşılaşılıyor insan , önemli olan isteklerinizi karşıdakinin anlayabileceği şekilde söyleyebilmek. Teşekkür ederim.

Sedat Zencirci

Ben Oracle'da çalışmaktayım. Ben 90 mezunuyum. Mezun olduğumuzda bölümümüzde bir ilan gördük , ilanda MKE'de yönetim bilgi sistemlerinde MIS konulu bir proje olacak . ODTÜ insana Ankara sevdası da aşıyor, ben aslında Ege'liyim, deniz olmayan bir yerde yaşamam derdim, hayır çok güzel yaşıyor. Acaip mutluyum Ankara'da yaşadığım için. Burda evlendim, burada çocuğum oldu, yani Ankara'da olduğum için çok mutluyum. Şunu söylemek istiyorum; kamu kuruluşlarında çalışmaktan çekinmeyin, genelde bizim bölümde benim gördüğüm kamu kuruluşları az para veriyor diye pek çalışılmak istenmiyor. Açık söyleyeyim, bu krizden sonra maaşlar acayip düştü. İki sene önceki rakamlar şimdi yok. Biz çalışanlar olarak bu krizden işimizden olmasak bile daha az zam almakla etkilendik, kamuda da çok önemli kuruluşlar var. Kamu çok iyi bir okul, özel sektörde alamayacağınız eğitimleri kamuda alabiliyorsunuz. İnanılmaz yatırım yapıyor, Türk Telekom mesela bilgi işleme çok yatırım yapan bir kuruluş, bunun yanında mesela Maliye Bakanlığı, bu bakanlık içinde genel müdürlükler var ve büyük projeler yürüyor. İnternet tabanlı projeler yürüyor. Şu anda Muhasebat Genel Müdürlüğünde Say2000e adında bir proje var ki 40 tane noktada Türkiye'ye yayılmış, 6000 noktada çalışan bir sistem, merkezi yapıda çalışıyor. IBM'de çalışan arkadaşına hak veriyorum. Mainframe'ler gerçekten önemli , birçok bankada çalışıyor. IBM artık mainframe'ler üzerinde Linux'da çalıştırabiliyor, Linux biliyor olmanız avantaj olacak. Diğer bir önemli nokta, biz okurken öğrendiklerimizi işte uygulayabiliyoruz, teoriyle yaptığımız işler çıkıyor. Şu anda Java bilen eleman çok az Türkiye'de, çok somut konuşuyorum, bence yatırımınızı Java'ya yapın. Java'yı bilerek çıkın, Linux ve Java çok iyi gidiyor. Yazılımcılar arasında bunları bilen az ve biz adam aradığımızda çok rahat bulamıyoruz bu tür adamları. Ne kadar teknik olabiliyoruz, maalesef çok fazla olamıyoruz. Uluslararası şirketlerde çalışan bizler , IBM gibi Oracle gibi , burada Amerika'da geliştirilen ürünleri ya satıyoruz ya da desteğini veriyoruz. O ürünü satmak için teknik becerilerimizi kullanıyoruz. Ürünü satmak için müşteriye gidip ürünümüzü anlatıyorum, rakip ürünleri de tanımak zorundayım. Yani benim yaptığım iş satışa dönük bir olay, ben bundan mutluluk duyuyorum. Mezun olduğumuzda biz daha teknik çalışmayı düşünmüştük. Yeni paketler yazalım, yeni programlar yazalım, Türkiye'yi yazılım cenneti haline getirelim. Bence kendinizi kısıtlamayın, serbest olun , satış tarafında yer almak istiyorsanız bilhassa iletişim inanılmaz önemli. İş görüşmeniz de size not veriliyor, sizin mezuniyet ortalamanızın 3.80 olması pek önemli değil. Müşteriyle başbaşa kaldığınızda ister satış ister teknik olun, ne kadar onun dilinden konuşabiliyorsunuz bu çok daha önemli. ODTÜ'nün etiketine sığınmayın lütfen. Ben işim gereği diğer üniversitelere de çok gidiyorum, örneğin Konya Selçuk Üniversitesi, inanılmaz bir hırs var, oradan mezun olup iş bulmak zor, o yüzden çok hırslanmışlar ve çok çalışıyorlar, biz de aynı şey yoktu, çünkü ismimize çok güveniyoruz. İsmimiz tabi ki çok önemli ama bizim katkılarımız da çok önemli. Teşekkür ediyorum.

Zeki Sagay

1980-85 arası dünyada çok önemli bir değişim yaşandı. Her yerde mainframeler varken, PC 'ler çıktı. O dönemlerde bu değişimi öngörenler çok önemli yerlere geldi. Şimdilerde o döneme benzer bir dönem yaşıyor; internet . 5 yıl içinde bu konuya yatırım yapanlar ilerinin önemli insanları olacaklar. Önünüzde iki seçenek var; ya büyük bir firmadan sabah 8 akşam 6 çalışan birileri olacaksınız, ya da oturup siz birşeyler üreteceksiniz. Benim tavsiyem bu konuda iyi düşünün. Bu bölümün bir avantajı var, en büyük sermayeniz bilginiz , yaratıcı gücünüz. Üç-beş kişi bir araya gelip yeni birşeyler yaratabilirsiniz. Bu konuda çok fırsat var. Bir yere girip çalışmak, iş deneyimi edinmek çok önemli tabi, arkadaşlarıma katılıyorum ama birşeyler yaratabilirsiniz, piyasada çok fırsatlar var. Herkes Amerika'da geliştirilmiş bir şeyi nasıl satabilirim diye bakıyor, büyük bir çoğunluk böyle yapıyor. Küçük bir azınlıkta ben ne yapabilirim diye bakıyor, işte farkı yaratacak olan da o küçük azınlık. Sermayeyi nereden bulacağım diye düşünebilirsiniz, siz iyi fikirlerle gelerseniz, sermaye koyacak adam bulunur. Teknopark işini iyi incelemenizi tavsiye ederim, ciddi avantajlar ve olanaklar var. Türkiye'nin bir Hindistan bir İrlanda örneği olması için birşeyler yapabilirsiniz. Aradığım gibi bir iş bulabilecek miyim diye düşünebilirsiniz, her işi aradığınız iş haline getirmek sizin elinizde. Bölümde bir endüstri danışma kurulu var, bu kurulun üyelerinden biri de benim. Bir bilişim klübü oluşturmayı önerdik. Bu klüp firmalar, mezunlar bu klübün üyesi olacaklar. Firmalar ihtiyaçları olan yazılımları bu klübe getirecekler. Proje bilhassa 4. sınıf bitirme projeleri olarak arkadaşların ilgisine açılacak ve piyasada ne tür ürünlere ihtiyaç var sizler bu konuda fikir sahibi olacaksınız . Bu sene sadece bir kere toplanabildik. Herşey sizin elinizde ya bir yerde işe girip 6 saat uyuduktan sonra her gün yeniden herşey başlayacak diyeceksiniz ya da sabah olsa da kaldığım yerden devam etsem diyeceksiniz. Seçim sizin elinizde.

Şule Deveci

Herkes katılıyorum. Konuşmaları duyunca kendi stajım aklıma geldi. Staj yaptığım yerde birçok bölümden gelip staj yapan arkadaşlar vardı. Bizi bir gün topladılar ve müdür bize Bilgisayar Mühendislerinin diğer bölümlerden ne farkı var diye sordular. Daha mezun olmadan böyle bir karşılaştırma içine giriyorsunuz. Kendimi karşılaştırmak hiç hoşuma gitmedi, işte bir şekilde anlatmaya çalıştık. O zaman bölüm başkanımız Atilla beydi. Stajda birşey yaptırmadılar, tabi biz de aklımıza işe başlayınca böyle bir ortamla mı karşılaşacağız diye korktuk. Sonunda bize bir program verdiler. O

zamanlar Bilgisayar Müh. Bölümü pek tanınmıyordu, bir de biz okurken piyasaya yönelik dersler pek öğrenmedik. Punch kartlarla, son senede yeşil ekranlarla çalıştık. Piyasayı iyi değerlendirmeniz lazım. Piyasada neler var, ben ne yapmak istiyorum, ona karar vermeniz lazım. Mesela, bir database konusunda mı çalışmak istiyorsunuz. Linux'u bilmeniz gerektiğine ben de katılıyorum. Java için de aynı. Bizler hiçbirşey bilmeden, unix'i de sonradan öğrendik. C++ aynı şekilde bilmeniz gerekiyor. Mezun olduktan sonra kamuya girmekten korktum. İlk Aselsan'a girdim, ilk başta iyiydi. Siz birşeyler yapmak istiyorsunuz, karşı taraf da istiyor ama gerçekleşmiyor. Yapmak istediklerinizi yapamıyorsunuz. Kominikasyon çok önemli, konuşma çok önemli, yazım da çok önemli. Teknoloji çabuk geliştiği için kendinizi devamlı geliştirmeniz gerekiyor. ODTÜ etiketine sığınmayalım, ben şu an biyoloji mezunu bir arkadaşımın çalışıyorum, bilgi düzeyi çok çok yüksek. Ne yapmak istiyorumu iyi düşünün.

Can Kültür

Ben de iletişimin önemini vurgulamak istiyorum. Ben birşeyler yaratırken dikkate almamız gereken bazı noktaları söylemek istiyorum. Biz program yazarken aslında bilgisayar bizim amacımız gibi görüyoruz. Halbuki yaptığımız, bir hizmet üretmek ve bu da aslında esas işi yapmak için bir araç. Amaçla aracı ayırtedebildiğimiz noktada bence iletişim problemleri de daha kolay çözülüyor. Müşteriyle bilgisayarlılar arasında iletişimde yapacaklarımızın onların hangi sorununa çözüm olacağını anlamak iletişim açısından önemli. Bilgisayar mühendisleri ne iş yapar, ne farkları vardır konusunda da son zamanlarda daha sık sorun yaşanıyor, çünkü piyasada çok çeşitli insan var ve işler iki kursa gidip de yapılabilir gibi durumlarla karşılaşılıyor. Aradaki kalite farkını, bizim nasıl daha iyi yapabildiğimizi görmemiz gerekiyor.

Gülin Onat Bayır

Ben ODTÜ Bilgisayar ile İstanbul Üniversitesi Fen fak. Matematik'i aynı anda okumuştum. Gerçekten ODTÜ'deki farklılık çok, sosyal aktivitenin yapılabileceği bir okul ama teknik ağırlık çok fazla. Artık teknik insanların da sosyal açılardan da kendilerini geliştirmeleri bekleniyor. Bizim zamanımızda da sosyal elektif dersler vardı ama o dersleri alanlar kaytıyor diye düşünülüyordu. Harf yükseltme olarak düşünülüyordu. Ama bunun önemini iş yaşamında anlıyorsunuz. İş yaşamı biraz da sosyal becerilerinizi yansıttığınız bir yer. Örneğin ben Merkez bankasında işe girdiğimde bir rapor istenmişti benden ve ben de yazdım. Ama daha sonra Türkçe eğitim yapan bir okulda master'a başladım ve iki sene sonra dönüp yazdığım rapora bakınca hiç de iyi bir rapor olmadığını anladım. Çünkü rapor yazma teknikleri çok farklı bir konu. Aşağı yukarı tüm mühendisliklere gereken bir ders. Ama bunu daha sonra kendiniz deneme yanılma yoluyla öğreniyorsunuz. Ben sizlerde daha farklı bir yaklaşım görüyorum. Sizler daha detaylı düşünüyorsunuz, bizim zamanımızda mezun olunca iş bulmak daha kolaydı. Koşullar şimdi farklı, ne yapacağınıza iyi karar vermeniz gerekiyor. Bizim zamanımızda bir iki dil iyi bilmek kurumlarda onları kullanmak açısından iyi oluyordu, ama artık öyle değil. Şimdi hazır yazılımları kullanmak gerekiyor. Eğer kamuda çalışacaksınız, akademik kariyer yapmayı düşünüyorsanız, kamu size güzel fırsatlar sunabilir, ikisini bir arada götürebilirsiniz. Ama çok ilginç projelerde çalışamayabilirsiniz. Kamuda birşeyleri değiştirebilmek , yaptırabilmek için çok çalışmanız çok inatçı olmanız gerekiyor. Hemen olmuyor ama bu süreci yaşamak istemeyen arkadaşlar, özel şirketlerde çalışabilir. Baştan çalışacağınız alanı seçmek çok önemli. Çıktıktan sonra hangi sektöre girerseniz o sektörün işini tanımanız gerekiyor. Program yazabilmek için işi bilmeniz gerekiyor. Takım çalışması çok önemli. İletişim becerileri ön plana çıkıyor. Sosyal konular, iletişim çok önemli. Tabi kurslarla da olmuyor bu iş. Mesela ODTÜ'deki klüplerde sosyal aktivitelerde bulunarak bu becerilerinizi geliştirebilirsiniz. Benim söyleyeceklerim bu kadar.

Nurhan Koral

Bu kadar mezunu bir arada görmek her zaman mümkün değil, o yüzden bunu değerlendirin ve sorularınızı mezunlara yöneltin lütfen..

Bir öğrenci

1 sınıflarda geçenlerde bir soru oldu, 'Hocam bilgisayar başında geçirdiğimiz süreye puan verecekmisiniz?' diye. Şu an yaptığımız ödevler de çalışıyorsa iyi ama çalışmıyorsa hiç puan alamıyorsunuz. Şimdi bir sonraki ödevde durumu düzeltebiliriz ama iş hayatında projelerde çalışırken bu strese neden oluyor mu? Bir de yazılım alanında çalışırken kopya sorunu var, bu tür problemlerle nasıl başa çıkılıyor, bunu merak ettim.

Atilla Elçi

Ben sınıflarda mutlaka bir tam program sorarım. O programı değerlendirirken genel yapısı 1 puandır, syntax hataları hiç önemli değildir. Ama ödevde öyle değil, daha çok zamanınız var.

İlerde yazılım geliştirdiğinizde ne yapacaksınız, bu bir program yazmak gibi birşey değil aylar belki yıllar geçecek. Bu sürede nasıl geçineceksiniz , bunlar çok önemli sorunlar. İlk önce bir yerde çalışın mezuniyetten sonra, orda işin içini öğrenin. Yazılım geliştirme bahçe duvarı yapmak gibi, başka hizmetler var arka planda , onları da hesaba katmak lazım.

Levent Yavuz

Yazılım geliştirirken projelerde çalışırken gecenizi gündüzünüze katmanız gerekiyor tabi . Amerika'da Silikon Vadisinde

de işler böyle yürüyor. İşler bitene kadar yatak döşek kalıyor herkes, evlerine gitmeden yazılım üretiyor herkes. Mezun olduktan sonra hiç kod yazmayan arkadaşlar var, yazılım işinde olmak istiyorsanız işten kaçmadan yazmanız lazım.

Esin Saka (öğrenci)

Bilgisayar Topluluğu 1989-90 larda kurulmuş ve ben sizlerin bu topluluklarda çalışıp çalışmadığınızı merak ediyorum. Bir de mezunlarla iletişimimiz yok. İletişim kurup yaptıklarımızı sizlerle paylaşmak istiyoruz. Geçen ay yapay zeka seminerleri düzenlemiştik ama biz sizlere ulaşamadık. Başka aktivitelerde olacak ve ben bir liste oluşturmak istiyorum haber vermek için .

Topluluk hakkındaki görüşlerinizi almak istiyorum.

Nurhan Koral

Yeni gelen mezun arkadaşlarımız var, bugün burda 87 mezunları kahvaltı yapıyorlar. Onları da tanıyacağız.

Atilla Elçi

Bilgisayar Topluluğunun çalışmalarını nerede duyuruyorsunuz , benim bundan haberim yok. Haberimiz olursa katılma şansımız olur.

Cevap

İnternet sitemiz var. Cclub.metu.edu.tr. Burada duyurularımızı gerçekleştiriyoruz. Mailing listelerimiz var. Üniversitede afişle duyuruyoruz. Basında da bazı duyurularımız çıkıyor.

Emre Toker (öğrenci)

Silikon vadisinden bahsettiniz. Silikon vadisinde eğer bir fikriniz varsa ve yaratıcı birşeyse kapital koyanlar var, size para sağlıyorlar ama bizde kapital direk gidip kamuya yaslanmış, siz de o kapitalde çalışıyorsunuz. Kişisel birşey değil ama benim bir fikrim var, bu ülkede kim değer verecek benim fikrime. Çok eskiden başlamışsınız, mainframe'ler, bizim yolumuzu siz açmışsınız çok teşekkürler ama meslek odamıza üye misiniz, IEEE ve EMO var. Kültür bir üretim şeklinden doğar, bilişim de bir kültürdür, bu kültürün gelişmesi yerleşmesi için meslek örgütünüzde faaliyette bulundunuz mu? Ben biraz suçlar gibi oldum ama ya da hepimizin patronu var doğal olarak, biz kendi meslek örgütümüzde kendi kalıplarımızı iyi belirlemezsek patron daha çok patron olur. Şimdi teknopark dediniz, çeyrek asırdır var. ODTÜ'nün bir etiketi de var. Mesela dünya devleri Berkley'den Stanford'dan çıkmış, akademiyle endüstri birlikte çalışmışlar. Bizim teknoparklar çeyrek asır geç kalmış , burada da gecikmişiz, bunun için birşey yaptınız mı? Hepiniz çalışıyorsunuz , bir firma nasıl kurulur bundan bahsetmedik. E-learning'den bahsediyorsunuz, herkes e-learning yapıyor, ucuz çünkü. Ben iki bilgisayar alırım, bir de internet bağlantısı ama bunun bir standardı var mı ? Bunun standardlaşması için toplam kalite yönetimi , software quality & assurance; Yani biz işimize saygı duyuyormuyuz ? Hindistan dedik, Hintli gibi kod yazmak diye bir söz oluştu, Hindistan iyi bir örnek mi, 5 milyar dolar bilişim ihracatı yapıyor ama sosyo ekonomik durumunu ne kadar iyi ?

Demek birşeyleri yanlış yapıyorlar, biz kendimizi değiştirmek için demek birşeyleri onlardan farklı yapmalıyız. Bilişim 2001'e İsrail geldi orada yazılım evlerini temsil eden bir yetkili çok inanılmaz şeyler söyledi, İsrail'in bizim ne kadar önümüzde olduğunu gördüm. Yani biz kendi meslek örgütümüze sahip çıkmalıyız bilişim kültürünü oturtmak için uğraşmalıyız çünkü iş tanımlarımızı, standartlarımızı kendimiz belirlemek zorundayız, bu birincisi bence . Burda birçok rol size düşüyor bence çünkü siz daha eskisiniz, biryerlere gelmişsiniz , biz gelelim size yardımcı olmaya çalışalım. Bu arada diğer üniversitelerde hırs olabilir, ben de birkaç üniversite gördüm, size katılmıyorum. ODTÜ'de çok outstanding şeyler oluyor, dünyadaki ilk Linux yarışması ODTÜ'de oldu , dünya çapında şeyler olur. IEEE'nin 1200 tane öğrenci kolu var ve bunların içinde outstanding branch ödülü de ODTÜ'ye geldi. Burada birşeyler farklıdır. Berkley nasıl farkını çıkarmışsa bizde Türkiye'nin Berkley'siyiz, biz de bunu yaparız. Atilla Hocam siz Türkiye Bilişim Derneği listesine üye misiniz. ODTÜ Bilgisayar Topluluğu , IEEE öğrenci kolu Bilişim derneği listesine duyurularını atar. Ben bölüm başkanı olsaydım ve subject ODTÜ Bilgisayar Topluluğu olan bir mail gelseydi o mail'i okurdum, ben topluluğu duymamanızı biraz ayıpladım, kusura bakmayın. Çok özür dilerim biraz hararetle konuştum ama birşeyler yapmak zorundayız çünkü bir yere gideceksek birlikte gideceğiz. Patronlar daha az patron olsun, biz de işimizi kaliteli yapalım. Çok teşekkür ederim.

Atilla Elçi

Bir olaya bakarsan, nasıl bakarsanız öyle görürsünüz. İyimserseniz size iyi görünür, kötümerseniz farklı. Bir olaya bakarken siz ne yaptınız bunun için diye sorarsanız başkalarından birşeyler bekliyorsunuz demektir, ben ne yapabilirim dersiniz o olayla ilgili fırsatları görürsünüz . Türkiye'de bilişimin maalesef temeli bile oturmamış bir alanda çalışıyoruz. Çoğumuz dışarıdan gelmedir. Ben Elektrik Mühendisliğinden geldim. Bilgisayar Bilimlerinde master yaptım. Bizim kuşağın önceki temsilcileri hep başka alanlardan gelme. Arkadaşım meslek örgütü olarak EMO dedi. EMO Elektrik Mühendisleri Odası. Bilgisayar Mühendislerinin bu odada yer alması bana zul geliyor. Ben üyeyim çünkü PTT'de

çalışırken üye olmak gerekiyordu. Bizim ayrı olarak Bilgisayar Mühendisleri olarak örgütlenmemizin zamanı, yeterince mezunumuz var. Bilişim Derneği bir dernek, mesleğin temsilciliğini yapması mümkün değil. Kamu yararına çalışan bir dernek. Onun dışında 15 kadar bizim iş kolumuzdan çalışan dernek var. Yapıları başkalarından beklemeylem. Yanlışlıklar var, düzeltmek için ben ne yapabilirim düşünmek lazım.

Nurhan Koral

Atila hocanın bu birleşmeye ve beraber olmaya karşı belirttiği önem gerçekten altı çok çizilen birşey. Genelde biz istemeye çok alışmışız ve öyle bir sorgulama biçimimiz var. Dernek çalışmaları içinde gönüllü olarak çalışırken sık sık karşılaştığım bir durum var : mezunlar derneğine üye olmayan pek çok mezun arkadaşımız var . Arkadaşlarınıza anlatmaya çalışıyorsunuz ve arkadaşınız hiç beklemediğiniz bir şekilde şunu soruyor : Dernek bana ne verecek ? Önce şunu sormak lazım: Ben derneğe ne vereceğim ? Sadece istemeden, biz bulunduğumuz ortamlara ne katabiliriz diye düşünmemiz lazım , çünkü olsun olsun diye düşündüğümüz şeyler hep hayal olarak veya kağıt üzerinde kalabilir. Sivil toplum örgütleri üyeleriyle var olan toplumlar, o yüzden sahip çıkalım diyorum. Yeni katılanlar var aramıza, onları tanıyalım.

87 yılı mezunlarıyız biz, aşağıda bir yemeğimiz var. Sonuç olarak bir 15 yıldır piyasadayız. Sizin açınızdan en güzel olay internet'in sıfır kapital ile iş yapılabilir bir ortam olması. Bir çok iş olanakları var, araştırmanız , okumanız lazım ve kendi işinizi internet'ten kurabilirsiniz. Daha sonra mobiliteye geçecek herşey, cep telefonu olacak .

Yavuz Acar (Bilgi İletişim Sistemleri) :

Erişilmesi için XML standardı var. Kaç kişi duydu? ... Çok güzel, kaç kişi biliyor? Uyguladınız mı?... Çok güzel, süpe Bundan böyle dünya XML. XML'ci olun. Çok rahat iş bulun. En değerli elemanlar XML'ciler olacak. Çünkü şu an bilgisayar sektöründe en büyük boşluk standart, geleneksel programlama değil, entegrasyon. Normalde bir takım programlarımız var, bir takım sistemlerimiz var –legacy ssystem diyoruz bunlara- birbirleri arasında konuşabilmesi, Internet konuşabilmesi. Bir çözüm alıyorsunuz, mesala e-ticaret. Büyük bir firmasınız, bu çözüm ayrı bir kutupta, legacy çözün ayrı bir kutupta. İkisini konuşturmaya çalıştığınızda \$100 binlerce, aylarca problemler çalışmaları. XML biliyorsanız şu anda pek çok veritabanı sistemi bunu gömmek kullanmak üzere çalışmalar yapıyor ve SQL standardı XML'i içerecek değiştiriliyor. Mesala artık bu çok önemli. Direk XML yapısını veritabanına gömen yapılar var. Sonuçta bu beş sene içinde XML bilerseniz sizi kimse tutamaz. Benim tavsiyem bu.

Okan Emir (87 mezunu) :

Yavuz'un konuşmasında benim aklıma gelen olay sizin yaşantınızda ne yapmak, ne olmak istediğiniz. Esasında mim olmak istiyordum. 83'te girdim bu okula. Girmeden önce birkaç bilgisayar öğrencisiyle konuştum: "Nasıl para kazanılıyor mu? İyi iş mi?" Birkaç tane mimarla konuştum. Mimarlar : "yapma, gelme, bu meslekte sürünürsün" dediler Bilgisayarlılar da "Çok iyi meslek, 10-20 sene rahat gider. Parlak meslek, daha da parlayacak" dediler. Gerçekten mezun olalı 15 sene oldu. Bilgisayarın yıldızı sürekli parladı. Bizim okuduğumuz senelerde her evde her masada bilgisayar hayaldi. Şu anda gerçek. Her cep telefonu, her saat bilgisayar olacak. Şu anda da örnekleri var zaten. (PDA'ler) Size söyleyeceğim, bu meslekle rahat yaşarsınız. Mezun olduğunuzda \$1000 maaşlarla başlıyorsunuz, gide yükselir. Siz ne yapmak istiyorsunuz ona karar verin. Rahat yaşamak istiyorsanız, büyük bir kuruma girin, banka Microsoft gibi. Güzel yaşarsınız. Eğer bir şeyler üretmek istiyorsanız, kendi başınıza kalırsınız. Çok fazla para kazanmama ihtimaliniz var. Ya da çok iyi paralar kazanırsınız, doğru yeri seçerseniz. Para kazanmak için en iyi yöntem büyük bir kuruma girip, orada çalışıp, ihtiyaç açığını bulup, çıkıp o işi yapmak. Bunun yöntemi bu.

Kemal Özkazanç (87-90 mezunu) :

Biraz uzun bir eğitim hayatım oldu. Okuldan sonra 2 yerde 7 ve 9 ay gibi uzun sürelerle çalıştım. Sonra kendi şirketimde küçük ortak olarak başlayıp, şirketi ele geçirdim. Zaten bilgisayar mühendislerinin yapabileceği en iyi şey bu. Arkad (Okan Bey'i kastediyor) dediği gibi değil. Bir yere girip, orayı ele geçirin. Mesala Microsoft'a. Şimdi ne yapmanız lazım? Bence bir sonraki adımda ne olacağını düşünün. Ben hep bilgisayar mühendisliği bölümlerine şunu önerdim: "What next?" diye bir ders koyun. Çünkü insanlar bir sonraki adımı görmek zorunda. Bunu gören insanlar başarılıdır zamanımızda ne SQL, ne XML, ne HTML vardı. Biz kart delerek başladık. O günlerden, bu günleri görmemiz mümkün değildi ama, önemli olan bir sonraki adımı görmek. Bütün eforunuzu buna harcayın. Onun ötesinde zeka, bilgi açısından endişe duyacak insanlar değilsiniz. Zaten Türkiye'nin, dünyanın en üst zeka düzeyine sahip insanlar arasında geliyorsunuz. Hayatın bundan sonrası sizin için çok kolay. Önemli olan doğru yerde doğru zamanda karar verebilme Şunu öğrenin, bunu öğrenin diye bir şey yok. Bir adım sonrayı düşünün.

Mustafa Özçilingir (87 mezunu- Microsoft çalışanı)

Daha önce Aselsan'da çalıştım. Sonra kendi şirketimi kurdum. Çoğu bilgisayar mezunu kendi şirketini kurmayı denemiştir zaten. Denemek iyidir, ama sonuçta bundan zararlı çıkmamak lazım. Kendi şirketimizde yeter bulamadığımızdan tekrar profesyonel yaşama geri döndük. Daha sonra büyük kurumlarda çalışmaya devam ettim. En

son 1.5 yıldır Microsoft'tayım. Benim tavsiyem: Şu andaki ortamda, özellikle doğru yerlerde, doğru bağlantıları kurabilen insanlar açısından engeller kalkmış durumda. Eskiden böyle değildi. Ya da biz beceremedik, bulamadık. Şu andaki İsrail ya da Hindistan örneklerinden bir farkımız yok. 87 mezunu bir arkadaşımız, kendi işinde başarılı olmayı yeğledi. Aç kalsa da devam etti. Bazen oldu, bazen olmadı. Sonuçta bazen sektör dışındaki işlerden para kazanmak zorunda kaldı. Ama ne oldu? Şimdi yine yaratıcı bir şeyler yapıyor. US'den teklif aldı. İlerde bunu başarısı öyküsü olarak medyada okuyabiliriz. Önemli olan şu: Ne yapacağınızı tasarlayıp, bunda ne kadar başarılı olacağınızı tahmin edin. Orjinal fikir ile saçma fikir arasındaki ayırım çok az. Sizin fikrinizin orjinal olduğunu kimse anlamaya çalışmayacaktır, herkes sa bulacaktır. Önemli olan fikirlerinizin orjinalliğini sizin bilmeniz. Eğer öyleyse, insanlar bir süre sonra peşinize takılacaktır. Bunu yaptığınızda farklı olacaksınız. Farklı biri olunca da ilk olacaksınız. İlk olunca da tepede olacaksınız. Basit başarılması zor.

Yavuz Acar

Önerim; Piyasada başarının koşulu, dışı açık karakter. Bilgisayarcılar genelde böyle değil, içe dönükler. Bu konsantrasyon yoğunluğu açısından iyi ama. İletişim yetenekleri sınırlı, çevresiyle geçinemeyen insanlar gözlem bilgisayar mühendisleri arasında. Bunun önüne geçebilmek için bölümün bir şekilde eğitim sırasında iletişim teknikle takım oyuncusu olma özelliklerini öğrenciye verebiliyor olması lazım. Çünkü günümüzde takım oyunculuğu geçerli. Bunu büyük şirketler size empoze eder gerçi. Şirketler size oryantasyon eğitimleri verir. Aslında bunların okulda yapılması lazım. Çünkü bizim işimiz doğası itibarıyla sosyallikten uzaklaştıran bir iş. Halbuki gerçek dünyada başarının ön k sosyallik. İletişim kurabilme, kendi ağını oluşturabilme, oradan sinerji yaratıp, onu başarıya taşıyabilme. Orjinal fikirleriniz olabilir, ancak doğru olabilirler. Mesala Mustafa'nın bahsettiği arkadaşımız Hasan Gören. 10 yıldır bilgisayar destekli eğitim konusunda çalışıyor. Türkiye'deki ilklerden biri. Boş zamanında çok özel programlar yazmıştı. O fikir, vizyon herşey doğru. Ama başarı getirmedi. Onu başarı haline getirecek vizyon, stratejiyi, bu başarıya dönüştürecek düzeni bulmak. Bunun için de sosyallik.

Okan Emir

Üreten değil, satan kazanır.

Kemal Özkazanç

Bu doğru değil, Dünyada herkes satarsa, kime satılacak? Bu %50 %50 olmak zorunda. Türkiye en büyük hatayı, Özal'ın "üretmeyelim, satalım" dediği zaman yaptı. Şu anda üretmeyen, sadece tüketen bir toplum olduk. Bu yanlıştır. %50 %50 olmak zorunda. Üretilmeyen bir şeyin satışı mümkün değildir. Üretilen, satılacak. Yavuz'un söylediği eğitim konsuna katılıyorum. Ufak bir örnek, kulağıma gelen. Bir öğrenci mühendislik doktorasına ya da masterina gitmiş. mesleki, %70 tiyatro, müzik, tarih gibi dersler alınması önerilmiş. Adam da ben bunu bursu aldığım yere kabul ettiremem demiş. Karşılıklı baskılar olmuş, en sonunda çocuk burs aldığı yere sorduğunda reddedilmiş. Sosyal y gerçekten çok zayıf. Zayıf olduğu için de ancak 10 yıl sonra piyasada kendinizi kabul ettirip, konuşabilecek k geliyorsunuz. Eğer ailede bu yetenekler yoksa, sosyal bir ortamdan gelmiyorsanız ki bilgisayar mühendisleri genellikle böyle ortamlardan gelmiyor. Bölümün koyması gereken derslerden biri.

Kemal Taşkın (3. sınıf öğrencisi)

Açıkçası benim aklımda bilgisayar hatta mühendislik yoktu. Ben edebiyatla uğraşmak istiyordum. Fakat kazanamayacağımı farkettilim. Mecburen mühendislik yazmak zorunda kaldım. Yeteri kadar para kazanırsam da ba açmayı düşünüyorum. 3. sınıfta olmama rağmen, gelecekte korkmaya başladım. İstemediğim bir işte çalışın korkuyorum. Geçen dönem stajımı Aselsan'da yaptım. Orası bana göre değil. Tekrarlıyorum, ben korkuyorum. Hepinizin hayalleri vardı belki: Sormak istediğim, tamamıyla hayallerine zıt bir alanda çalışan var mı? Sessizliği herkesin istec alanda çalışması olarak yorumlayacağım.

..... (Sessizlik)

Gökben Utkun (96 mezunu, Oracle çalışanı)

Senin sorun ve tüm toplantıyla ilgili olarak bir şeyler söylemek istiyorum. Benim hep bu tarz toplantılarda hoşlanmadığım noktaya doğru geliyor. Nitekim burda da öyle oldu. Ben burada karşılıklı konuşulurken, konunun çok fazla insani yönümüzü unutarak, "işte para kazanacağız, XML öğrenin, pazarlama yapın, satış yapın" konularına kaydığını düşünüyorum. Burada söylenenlerin çoğu profesyonel anlamda farklı görüş açılarına göre doğrudur kuşkus Ama sizin bu dinlediklerinizi kendize göre eleme, kendi kişiliğinizle bağdaşacak şekilde uyarlamamız gerekir. Çünkü biz 15 kişiyiz, herkes kendi hayatını kendi istediği şekilde biçimlendirmeye çalışıyor. Benim burada en önemli söylem istediğim şey şu: "Birşey hayat boyu sevgisiz yapılamaz", bu çok bariz bir gerçek. Biz tamamıyla duygu yoksunu bi yaratık olmadığımız için sabah 9'da gidelim akşam 6'da çıkalım, ay sonunda da şu kadar para alalım eyvallah diyemeyiz. Çünkü çalıştığınızda göreceksiniz, işinizde çok fazla vakit geçireceksiniz. Bu sabah 9-akşam 6 meselesi size şunu yapacak: sabahleyin en taze enerjinizi oraya vereceksiniz ve akşam çıktığınızda biraz kendinizi başka şeyler yapmak için

enerjisiz, zaman yoksunu hissedeceksiniz. Dolayısıyla kendi kararlarınızı verirken, tabi ki yaşamak için para lazım, bir takım gerçekleri var hayatın bu ortada. Fakat bunu mümkün olduğu kadarıyla sizin şu hale getirmeniz gerek "İ yapacağım iş beni gerçekten mutlu edecek. Ben akşam 6, 9, 10 kaçta çıkıyorsam, dönüp şöyle demeyeceğim: Bir gün daha boşa geçti ve şu anda tek yapmak istediğim şey uyumak demiyor olmanız lazım. Bu doğrultuda bir şeyler yapmanız gerektiğine inanıyorum. İşiniz seçerken, buradaki pek çok kişi ilk işlerini seçecek herhalde, şuna çok dil etmeniz gerekecek, bir daha hatırlatacağım ben, başkaları üzerinde durdu ama: İlk işinizde edineceğiniz tecrübe sonraki işlerinizde neler yapabileceğinizi belirleyecek. Bu sektör çok geniş. Diyelim ki bankacılıkla başladınız, mainframeler öğrendiniz vs. Sonra ben şuna çark ediyim dediğinizde biraz zorlanabilirsiniz. O yüzden işlerinizi seçerl buna dikkat etmekte fayda var. Şunu da hatırlatmak istiyorum ben. Sanırım bu meslekte öğrenebilme isteği çok önemli. Yani hiç bir zaman için şöyle bir lüksümüz olamayacak: Tamam, biz mezunuz, çok da iyi bir üniversiteden mezun old hadi bakalım dünya bizim ayaklarımızın altında gibi birşey yok bizim için. Ben özellikle kendimle ilgili konuşacağım. Ben eğitim danışmanlığı yapıyorum. Bu şu anlama geliyor: Diğer şirketlere saat 9 ila 5 arası eğitim veriyorum, teknik ürünlerimizi anlatıyorum. Ve bu benim sürekli çalışmam anlamına geliyor tahmin edebileceğiniz gibi. Ve bu konuc tarafınızı geliştiriyor olmanız lazım: Bunu sevmeniz gerek, aksi taktirde yapamayacağınız bir şey bu çünkü. Bunlar ç olarak söylemek istediklerimdi: Para her şey demek değildir. Şimdi senin sorunla ilgili konuşmak istiyorum. Ben tesadüfen edebiyatla çok ilgiliyim. Bu ülkede bir sanatçı olarak yaşanamayacağı çok gerçek, bu yorum doğru zaten. Yine de hayatta herkes kendi yaşama alanını, yani kendine yaşama enerjisi sağlayacak şeyleri yaratmakla yükümlü. Ben tamamıyla edebiyatçı olmak ister miydim? Şu anda istediğimi sanıyorum. Fakat o durum gerçekleşseydi belki başka bir şey isteyecektim. İşimi seviyorum, ama böyle bir alan her zaman için var ve ben onunla uğraşmaya çalışıyorum mümkün olduğunca.

Mustafa Özçilingir

Özellikle büyüme sürecindeyken, insanların popüler olan şeylere ilgi duyması her zaman olası. Önemli olan şu: O mesleği seçme tarafını geçmişiz biz. Bunu lisede olsaydık konuşuyor olabilirdik. Ama şimdi bölüme geldik ve mezur oluyor olduğumuz için artık bundan sonraki seçenekleri değerlendiriyor olmak çok daha mantıklı. Bir de doğanın piyasanın bir acımasızlığı var. Sizi belli bir yere odaklanmanız ve onda uzman olmanız konusunda diyor. Siz bugü işinde uzmanlaşıp, sonra da B de uzmanlaşayım dediğinizde, sizden önceki insanların ardında kalabiliyorsunuz. Böyle bir acımasızlığı var bu işin. Böyle olunca da: Başlangıçta bir işi severek yapacağınıza karar vermeniz de çok olası değil meslek genel olarak avcılık işi: Avlanmayı seviyorsanız, bu meslekte başarılı olacaksınız. Avlanmaktan neyi kastediyorum: Devamlı yeni, şeyleri öğrenmek istiyorsanız, bunlara açıksanız o zaman hangi alan olursa olsun olacaksınız anlamına geliyor. Edebiyat ya da müzik çok hoş şeyler fakat bir de şöyle düşünün. Ben şu edebiyatçıyı yerinde olsam mutlu olur muydumu düşünün biraz. Göreceksiniz o zaman o kadar da özendiğiniz bir şey olmayacak. Yani onun ayırdına iyi varmak lazım. İşin fotokopisi ile gerçeğini çok iyi ayırd etmek lazım.

Öğrenci

İçinizde microsoft var, kendi işyerleri olan var. Ben son sınıf öğrencisiyim pek çok arkadaşım gibi. Önümüzde iki ay var. Biraz kör de olsa ya da el yordamıyla da olsa işlere başvuruyoruz. Şu ana kadar 4-5 mülakata katıldım. Önümüzdeki hafta iki tanesine daha çağrıldım. Tabi bunda ODTU mezunu olmanın da faydası var. Yalnız şöyle bir şey var. Bug kadarki mülakatlarda ya da mülakat öncesi konuşmalarda bana söylenen, gerek şirket sahibi olsun, gerek şirkette çalışıyor olsun insanların söyledikleri bir şey var. Örneğin bir Boğaziçi'nden mezun mühendisle karşılaştığınızda bana açık açık ben işe alırken Boğaziçi mezunun tercih ediyorum gibi bir söz geliyor. Türkiye'de bunu açık ve net söyleyen birisi ODTU'lu var o da İşbankası Genel Müdürü. Bilişim şirketlerine başvuruyorum, mülakata gidiyorum karşımda ODTU mezunu da var. Ama kesinlikle bana ben ODTU mezunu tercih ederim demiyor. Neden ODTU'luları tutmuyor mezun Boğaziçi mezunu bizden daha fazla para istiyor. Neden? Sorunun anlamı şu değil. Her halikarda ben ODTU'lu olduğum için, eksikliklerim olsa bile beni alsınlar. Eşit şartlarda olduğumda, hatta bazan teknik olarak daha iyi olsam bile karşımdaki kendi üniversitesini tutuyor.

Sedat Zencirci (Oracle çalışanı)

Arkadaşlar, ben ODTU'nun adının arkasına sığınmayın derken, arkadaşım çok güzel şeyler söyledi, mutlu oldum. Çünkü ben ODTU fanatığı olan bir insanım. ODTU'lu olmaktan inanılmaz mutluluk duyan ve her yerde bunu dile getiren, bir çok toplantı ve aktivitesine katılmaya çalışan bir insanım. Ve şunu söylemek istiyorum. Siz bir takım örnekler görebilirsiniz ama. İş hayatında işe aldığınız kişinin uygun olarak hizmet vermesi çok önemli. Ben şu anda yönetici yapıyorum Oracle'da. Ve benim en son aldığım eleman ODTU mezunu. Benim için ODTU'lu olması çok önemli. Ama takım tutar gibi sadece bir ODTU gözlüğü ile baktığınızda yıprandığınızı hissediyorsunuz çünkü sizin iş yerinizde ODTU'lular yok. İnanılmaz bir ODTU ağırlığı var gerçi. ODTU bilgisayar inanılmaz var. Kesinlikle böyle bir önyargıya girmeyin. Bizler için bizim mezunumuz çok önemlidir. Boğaziçi Bilgisayar mezunu da çok önemlidir. Fakat şanssızlığımız biz Ankara'dayız. Bakın başından beri aynı şeyin altını çiziyorum. Bu işin merkezi İstanbul. Oraya giden her insan İstanbullulaşiyor. Ama geç İstanbullulaştığınız vakit daha önceden İstanbullu olanlara karşı geride kalıyorsunuz. Bogaziçililerin en büyük avantajı bu. Ben iddia ediyorum ki ODTU Bogaziçi'den çok daha iyi eğitim veriyor. Bunun

çizerim. Kesinlikle. Ama biz o şehri bilmiyoruz. Ben İstanbul'da korkan bir insanım. İstanbul'da çok güzel olanakla fırsatları çıktı, kesinlikle kabul etmedim. Bu ayrı. ODTU bize gerçekten inanılmaz bir Ankara sevgisi aşıyor. Gerçekten çok kıstlıyız. Çok fazla şeyler yapamıyoruz. Bir daha söyleyeceğim. Bizler buralarda oturduk. Ben bilgisayar topluluğunun kurucularından bir tanesiyim. Arkadaşlar burada otururken hissettiğiniz heyecanları bizim yanımıza geçtiğinizde unutupsunuz demiyeyim ama değiştiriyorsunuz. Bir : Kolay para kazanıyorsunuz. Sizin için çok zor olmuyor. Ben 34 yaşındayım. Evim, arabam var. Benim annem babam emekli öğretmendi. Onlar çok çok uzun sene sonra bunları elde edebildi. Ben çok kolay elde ettim. Çalıştım ama çok kolay elde ettim. O yüzden zorlul karşılaşmayanlar hiç bir zaman örgütlü olamazlar. Çok yürüdük biz bu okulda. Kaldırdık ellerimizi, ne oldu değişti. Kolaya kaçtık. Ailemiz var şimdi. Benim 21 aylık oğlum var, benim her şeyim. Ben arkadaşımın heyecanına geç veriyorum, katılıyorum ama değişiyorsunuz. Keşke değişmesek. Onun için ben elimden geldiği kadarıyla buraya geldiğim için mutlu hissediyorum kendimi. Bugün benim çocuğumla geçireceğim bir gündü. Çok güneşli güzel bir gün. Amı zorladım kendimi ve buraya geldim. Size bir şeyler söylemek istedim. Bütün buradaki arkadaşlar da öyle. Yani kaç kişiye gönderildi bu mail? ... 500 kişiden bu kadarı geldi. Yani buradakilere daha fazla değer verin anlamında söylemiyor Buraya gelmek o kadar kolay değil. Yani örgütlü olmak. EMO diyor arkadaşımız. Hiç gittiniz mi Elektrik Mühendis Odasına? Ben üyesiyim. Evet seçimden seçime gidiyorsunuz. İnanılmaz bir sol sağ kavgası. Politik olun. Hiç bir : depolitize olmayın. Politik olun ama kendi politik gelecekleri için bu tip odaları kullanan insanlara aracı olmayın. Araç maşa olmayın. O yüzden EMO'ya ben soğuk bakıyorum. Evet üyesiyim. Her seçimde yok meslekte birliktelikçil demokratlar yine gidip demokratlara oy veriyoruz. Sonra o demokratlar solu bölme pahasına Ankara Belediye başkan adayı oluyor. EMC başkanı. Arkadaşlar inanılmaz. Yani biz de oralarda oturduk, vallahı oturduk. Siz daha burada oturmadınız. O yüzde lütfen bizim söylediğimiz lafları yanlış anlamayın. Değişiyorsunuz. Ölü Ozanlar Derneği filmine gittim. 4. sınıfım. 15 sonra finaller başladı. 15 gün etkiledi beni film. Geçen hafta awarness eğitimi aldım Güney Afrika'dan gelen bir adamdan. "What is your vision?" dedi. Vizyonunuzu biliyor musunuz? Ee mutlu olmak, başarılı olmak. Bunlar amaçlarınız, vizyonunuz değil. Vizyonunuz o amaçları içine atacağınız bir konteyner. Bir kap. Vizyonsuz yaşıyor arkadaşlar. Ben Zeki Bey'e katılıyorum. Yaratıcı olun, korkmayın. Şu anda ben Oracle'da çalışıyorum. Yemin ediyorum çok rahatım. Her ay aldığım para belli. Yaşam standartlarım belli. Ama ben hala neyi sorguluyorum biliyor musunuz? Daha yararlı nasıl olabilirim Türkiye için? Yapabiliyor muyum? Çok zor çünkü bu taraf çok kolay. Yanlış anlamay çalışıyoruz, çok emek sarfediyoruz. Yani her gün müşterilere gidip dil döküyoruz. Her şeyi anlatıyoruz. Fakat tekrar tekrar söylüyorum diğer taraf çok daha zor. O zora geçmek için evlendiniz, çocuk sahibi oldunuz çok daha zorlaşıyor Şimdi herşeyi yapabilirsiniz. Herşeyin bir zamanı var. Kim diyorsa hiç bir şeyin zamanı yoktur. Hayır efendim. Her şeyir bir yaşı vardır. Kim ne derse desin, ben inanmıyorum o lafa. Bir yaştan sonra istediğiniz profesyonellikte yapamıyorsunuz. O yüzden sizin için şu anda önünüzü açmak, riskler alabilmek için tam uygun zaman. Riskleri almaktan kaçınmayın. Gerçekten çok çok sevindim sizin söylediklerinizi duymaktan. Gurur duydum üniversitemle.

Kemal Özkazanç

Çok kısa sizin sorunuza yanıt vereceğim ben. ODTU'lu olmak çok önemli. Ben şirket açısından çok büyük olmadı bilgisayar mühendisi çalıştıran bir firma değilim. Ama kartımda ODTU yazacak kadar, daha sonraki hayatımda gördüğüm bir ODTU'lu ile evlenecek kadar ODTU'yu çok seviyorum. Ben 90 yılında mezun oldum demiyorum. I ODTU'den çıkmadım, hala ODTU'nün içindeyim. ODTU'nün bütün problemlerine koşarım. ODTU'lü herkesin de problemlerine koşarım. Bunun altını hemen çizeyim. Bir kere +1 önde başlıyorsunuz. Bir toplantıya katıldığınızda d galipsiniz. Bunu sakın unutmayın arkadaşlar. Kim ne derse desin. Boğaziçi'nin tercih edilmesinin sebebi, demin söylediğim gibi: Boğaziçililer daha sosyal insanlar. Yani pazarlama stratejileri daha öne çıktığı için bilgisayar mühendisi almak yerine. Buradaki arkadaşlara bakıyorum hepsi pazarlama üzerine çalışıyor. Mühendislik yapan kaç kişi var?... Yok. Şimsi pazarlama üzerine çalışıldığı zaman sosyal aktiviteleriniz ön plana çıkıyor. İşte arkadaşın bar açma özlemi belki ondan. Bu tür sosyal aktiviteleri gerçekleştirebiliyorsanız, tercih ediliyorsunuz. Çünkü kazandıran durumundasınız Bu arada ufak söylediğiniz bir şey vardı. Patronlar daha az patron olsunlar gibi. Dünya değişiyor, çok büyük bir değişim var. Avrupa ekolü vardı, yenildi. İşçiye değer veren, çalışma ssatlerini az tutan, insanların daha sosyal yaşamasını isteyen bir ekoldü. Amerikan ekolü de deli gibi çalışan, çok para kazanan, hükmeden bir ekol. Bir Avrupalı p kazandığında ilk olarak konserlere giderdi, yurtdışındaki tarihi turistik yerleri ziyaret ederdi. Amerikalı ilk araba alırdı, ikincisi ev alırdı, üçüncüsü evine havuz yaptırırdı. Dördüncüsü daha büyük bir ev alır, daha büyük bir havuz yaptırırdı. Bu bir yaşam standardıydı. Şimdi Avrupa tipi yaşam standardı Amerika'ya karşı yenildi. Bunu ister kabul edin iste etmeyin. Amerika standardı dünyaya hakim olmaya başladığı için de, mecburen bu çalışmaya gireceğiz. Demin ark "mutlu olacak mıyım" demişti. Mutluluğun resmini yapabilir misin? Meşhur bir şiiirdir bu. Eğer yapabiliyorsan mı olacaksın. Yani ne isteyeceksin? Kendin bir resim çizeceksin. Ama zaman geçince görüceksiniz ki mutlu olmak isterseniz, olursunuz.

Zeki Sagay

Arkadaşların söylediklerine ben de katılıyorum. Ben kendimi hiç mezun olmuş gibi falan görmüyorum. Bu grupta en eski elemanlardan birisi benim. 79'dan beri geçen zaman içinde hala ODTU'luyum. Hala su kampusun yakınlarından

geçerken aynı keyfi ve aynı heyecanı hissediyorum. Sizler de öyle olacaksınız. Bu diplomayla bitmiyor, yeni başlıyor ve bir ömür boyunca da devam ediyor. Ben bu derneğin iki sene başkanlığını yaptım. Nasıl keyif aldığımı size anlatamam Hala bu derneğin bir takım sosyal etkinliklerinde varlığını sürdürüyorum. Bundan nasıl keyif aldığımı anlatamam. İki tane şirket yönetiyorum ve bir çok görüşme yapıyorum. Bu görüşmelerde ODTU mezunlarını da tercih ediyorum. Sadece ODTU'lu oldukları için değil. Rahat iletişim kurabildiğim için Sevgili arkadaşlar bir şey çok önemli: Bu o entesan bir yer. İnsana bir alt kültür veriyor. Bu o kapıdan girdiğiniz andan itibaren de bu alt kültürün bir pa oluyorsunuz. Karşınızdaki bir şey dediğinde, ne dediğini anlıyorsunuz, aynı kültürü paylaştığınız için. Bu acaip öner Benim içinde bulunduğum organizasyonun %85'i ODTU'lü. Sadece ODTU diploması taşıdıkları için değil, o alt kü geldikleri için ve birlikte ekip olabildiğimiz için. O nedenle dışarda karşılaşacağınız insanların büyük çoğunluğu da sizlere böyle bakacaktır. Karşılaştığınız kişiler yanlıştır anlamında söylemiyorum ama, çok ender rastlanan insanlar: rastlamışsınız. Çünkü hepimiz de bu şövenizm değil ama bu fanatik yapı var. Bunu dışarıya çıktığınızda daha göreceksiniz. Onun için böyle bir çekinceniz olmasın. Onun için bizler sizleri çok seviyoruz. Sizler de bizlere ç alışacaksınız. Sedat'ın dediği çok doğru. Bir çok insan kolayı seçiyor. Çünkü hakikatten hepimiz göreceksiniz ki piyasada iş problemi yok. Hepiniz güzel güzel işlerde çalışacaksınız. Bunun için hiç kafanızı yormayın. İşin o tarafı çok kolay. Ama sizin sorunuz vardı ki, bu sizi ne kadar mutlu ediyor. İnanın mutlu ediyor, eğer kafanızdan geçeni hayatı geçirebiliyorsanız ve bir şey yaratabiliyorsanız yaptığınız şey ben orada olmasam da benim isimle anılacak diyorsanız Bir örnek: Ben ikinci sınıftayken ufak bir ilan gördüm: Atilla Hoca'nın ilanı. Matematik oyunlarına ilgi duyan öğrencilerle tanışalım diye. Orada yakaladığım bir proje şu anda işimin bir parçası. İnatla üzerinde 10 küsur sene çalıştım. İngilizceden Türkçeye çeviri yapan bir programım var benim. Piyasada satılıyor, ha bu bana fazla para kazandırmıyor ama insanların bunu alması bana nasıl bir haz veriyor biliyor musunuz? Bu beni acaip mutlu ediyor. Ama mutlu olmak için böyle formüller yok. Mutluluğun temel koşulu şu: Bir defa aşık olacaksınız. Şimdi bunun bilgisayarla bir ilgisi yok ama aşık olacaksınız. Sevmeyi bilmeyen insanı, insanlar sevmezler. Yani siz ne kadar sevgi dolu olursanız, çevreniz sizi o kadar çok sever. Ne kadar çok sevilirseniz, o kadar iş imkanınız olur. Ne kadar çok iş imkanı yaratılırsa, sizin s statünüz, yaratıcı güçlerinizi daha çok anlatma imkanına sahip kılar sizi. Başkalarının dikte ettiği şeylerden söz etmiyorum. Ve onlar sonuçlandıkc, size geri döndükçe mutluluğunuz artar. Bunu çocuklarınızla, ailenizle paylı Çevrenizle, ülkenizle paylaşırsınız ve ülkenize birşeyler kazandırırınız. O nedenle ne yaparsanız yapın yaratı vazgeçmeyin. Doğru bulduğunuz ve size keyif veren bir uğraş varsa, onu bir işe dönüştürmeye, bir ürüne dönüştürmeye çalışın ve kabul ettirin bunu insanlara. İnsanlar böyle şeyleri kabul etmeye hazırlar yeter ki siz inanın. Çok ufak bir örnekle bitireceğim sözümü. Biz elektif dersler alırken sosyal psikoloji diye bir ders almıştık: Ordaki hoca da örne vermişti: Siz çocukken ilk hareketiniz emekleyerek başlamıştı. Ama herkes emekledikten sonra kalkıp yürür. Siz de bunu biliyorsunuz. Sizden herkes bunu bekliyor sizde buna inandığınız için emekleyerek ayakta durmayı öğreniyorsunuz. Birisi size deseydi a'dan b'ye emekleyerek gidiyorsunuz. Yeter işte yaa. Amacın ne b'ye gitmek mi? Ne diye dert edeceksi Ayağı kalkacaksın da, düşeceksin de. Her hangi birisi size bunu deseydi. Belki bu toplumun %75'i emekliyerek hare ediyor olurdu. Ama herkes ayakta niye? Herkes bunu yapabileceğine inanıyor, biliyor değil inanıyor ve sonunda da ayakta. O yüzden ne yapmak istediğinizi siz, başkaları değil siz, kendi kendinize diyeceksiniz ki ben şunu yapma istiyorum. Emekliyeceksiniz, kalkıp yürüyeceksiniz ama ayağa kalktığınızda inanılmaz bir mutluluk duyacaksınız. Onun için ne istediğinizi kendinize sorun, başkalarına değil.

Atilla Elçi

Şimdi Haliç Üniversitesinde bilgisayar programını kendilerince başlattılar. Programı bana sormadan bir yerden kopya etmişler. Ben yaklaşık sekiz ay önce bölüm başkanlığı teklif edilince baktık programa. Tam o sıradan iğusa'n taslak eğitim programı vardı. Ondan da yararlanarak yeniden gözden geçirdim. Ve geçen gün 1. sınıflarımızda gençlerden tanesi programı değiştirmişsiniz, ben ikinci sınıfta bırakıp programcılığa başlayacaktım. Şimdi bu işler çok yavaş gidiyc ben bir şey öğrenemeyeceğim dedi. Çok yazık ya. Bilgisayar mühendisliğine programcı olmak için giriyorsanız çok yazık. Çok para ödüyorsunuz, ikinci sınıfta bırakma şansınız var. YÖK size bu hakkı tanıyor. Ön lisans programı diplomasını alıp gidersiniz ama bu dört yıllık bir programdır. Burada biz size mesleğinizin temellerini, gelecekte nelerle karşılaşabileceğinizi ve bunların çözümünün hangi yöntemler yapılabileceğini öğreteceğiz. Biz size çıktığınız programlamayı öğretmeyeceğiz. Belki hiçbir programlama dilini öğretmeyeceğiz. Biz mesleğe yönelik metodolojiler öğretmek istiyoruz. Ama siz mesela yönelim yaklaşımını bildikten sonra, c++ biliyorsanız Java'yı kolayca öğrenebilirsiniz. Bu sizin kodlamacı olacağınız anlamına gelmiyor. Birisi bir sistemi çözümler, algoritmaları yerleştirir, o algoritmalar bir ara yüzle birleştirir, spesifikasyonunu yapar. Sonra 5 kişilik bir gruba sen şunu sen şunu yap der Kodlama o noktada girer. Biz size bir sistem tasarımı yapmayı öğretmeye çalışıyoruz. Bir temel alıp, siz o temelin üzerine sürekli, bir şeyler koyacaksınız. Çıkan konulardan bir kaç da bununla ilgili. Bizim alanımız o kadar hızlı ilerliyor ki, her gün yen, şeyleri öğrenmek zorundasınız. Bir yıl içine kapanırsanız, gerçekten çok eskimiş oluyorsunuz. sanıyordum ki bu sadece bizim alanımızda bu böyle. Fakat doktor arkadaşlarım da aynı şeyi söylüyor. Her şey yenileniyor. Edebiyatçılarla da konuşuyoruz. Geçen gün Haliç Üniversitesine bir fotoğrafçı davet ettim. E-sanat ve kültür konulu bir konferans verdi. Her hafta yeni şeyler var. Sergiler izleyip, uluslararası seyahatler yapacaksınız bunları yazıya, fotoğrafa döneceksiniz. Yaşam biçimimiz eskisi gibi değil. Yenilenmesi çok hızlı. O hıza hangi alanda olursanız olun uymak zorundasınız. Uymazsanız, geride kalırsınız. Bunu yapmak zorundasınız, başkası mümkün değil. Bilgisay

dezavantajı ekipmanı da eskıyor. Eskiyeıı atıp, yenisini almak zorundasınız. Benim Şimdi ğrettiklerim on yıl önce yoktu. Ben mezun olduğumda hiÇbir Şey yoktu.

Nurhan Koral

Bugün burada çok güzel bir Şey başlattık. Devamı konusunda lütfen bölümde hocalarınıza sürekli bu konuda isteklerinizi belirtin, ODTÜ Mezunları Derneği ile sürekli irtibatta olun. Mezun olunca mezun derneklerinden uzak durmayın. birbirimize sahip çıkmamız lazım. Bugün burada paylaŐtıklarımız çok önemliydi. PaylaŐacaklarımız daha önemli olac Bugün burada birlikte ürettiğimiz için, sizleri kendimizi alkıŐlamaya davet ediyorum. Teşekkürler...